

[Holger Larsen.]

sæsons begyndelse, nemlig at sætte tvangshenvisningsrelgen i kraft, har haft en uheldig psykologisk virkning på de unge, således at de — for at undgå tvangshenvisning — har undladt at melde sig ved kontrolstederne og i stedet tager ind til hovedstaden, hvor de frister tilværelsen som hjemløse og lever af understøttelse fra forskellige filantropiske kilder. De, der kender lidt til arbejdet med de unge, ved, at der her i København er filantropiske kilder, ved hjælp af hvilke de unge kan friste tilværelsen uden en rød øre på lommen, idet de om formiddagen kan gå hen til eet filantropisk foretagende og få deres middagsmad og om eftermiddagen kan gå et andet sted hen og hente deres aftensmad, således at de simpelthen kan gå her i København og dan dere den uden at behøve at melde sig for at få understøttelse fra det offentlige.

Der rejser sig imidlertid det spørgsmål, hvordan vi skal få fat i disse unge, inden de går helt til bunds og bliver asociale i hovedstaden. Det var måske værd at overveje et samarbejde med socialvæsenet i København med det formål at opnå, at de unge indvandrede kan sendes ud til optræning og oplæring på arbejdstekniske ungdomsskoler på så tidligt et tidspunkt, at de endnu ikke falder ind under den kategori, vi betegner som tilpasningsvanskelige, og som vore skoler ikke egner sig for, idet de tilpasningsvanskelige unge skal ind under mere tvangsmæssige foranstaltninger — hvad ungdomsudvalget allerede for et par år siden har peget på ville være rigtigt.

Hvis man fra alle sider vil gå positivt ind i den tankegang, at vi har et apparat med en stab af ledere, der gennem et langt åremål har dygtiggjort sig og sidder inde med erfaringer angående behandling af de unge arbejdsledige, vil der også kunne findes udveje, så de pladser, vi råder over, kan blive brugt til deres almindelige formål. Det er med meget stor betænkelighed, jeg er gået med til indenfor ungdomsudvalget at nedskære apparatet bare med een skole — den, som vi er enige med ministeren om at stille til rådighed for civilforsvaret —, en betænkelighed, der ikke er blevet mindre, efter at jeg har læst politikommissær Gredstedts udtalelser til „Social-Demokraten“ for den 13. februar. Han omtaler heri de forskellige kategorier af ledige i hovedstaden og siger, at det skønnes, at der af ledige af den bestemte kategori er ca. 1000 i København.

„Langt de fleste er fra provinsen og i alderen fra 15 til omkring de 25 år.

Hvad denne kategori angår, har Københavns ordenspolitis socialtjeneste haft kontakt med 775 det sidste års tid“ — altså alene i København flere, end vi overhovedet har plads til i det apparat, vi har i dag.

Det forhold, at skolerne kun varetager deres egentlige opgaver om vinteren og ikke om sommeren, har ungdomsudvalget stadig haft sin opmærksomhed henvendt på. Det er ikke rigtigt, når man vil give det udseende af, at apparatet står tomt om sommeren. Ministeren gør det op i penge og siger, at 10 000—20 000 kroner har været den beskudne indtægt i sommermånederne. Ja, men hvem er det, der har nydt godt af, at staten her har haft et apparat, der har stået tomt om sommeren? Det er en hel mængde sociale institutioner, det er mødre med småbørn, det er børnehavebørn, børn fra fritidshjemmene, det er Gabriel Jensens ferieudflugter, det er Frederiksberg kommunelærerforenings feriekolonier. Det er sådanne sociale foranstaltninger, man har åbnet rammerne for, organisationer og institutioner, som ikke på nogen som helst anden måde havde haft mulighed for at få deres børn fra hovedstaden eller fra provinsbyerne ud i frie omgivelser. Det er dem, staten har åbnet sine porte for, og dette sociale arbejde kan man ikke gøre op i blank, kold, klingende mønt.

Af det, jeg har fremført, vil tydeligt fremgå, at jeg ikke deler ministerens opfattelse, at det arbejde, som udføres på de arbejdstekniske ungdomsskoler, skulle likvideres. Navnlig synes det mig helt ved siden af nu, da de tanker om mere omskoling, som ungdomsudvalget beskæftigede sig med for godt et år siden, og som dengang blev henvist til drøftelse i større sammenhæng i arbejdsmarkedskommissionen, har udsigt til at antage praktisk form, således at ældre arbejdsmænd omskoles på skolerne i de perioder, hvor disse ikke anvendes til deres oprindelige formål. Det begyndte man at spekulere på i oktober måned, da man så, at denne sæson ikke opviste det antal ledige arbejdere, der var plads til, men det er da givet, at inden man får noget sådant lagt ind i faste rammer, går der et stykke tid. Nu er disse omskolingskursus i gang, og når vi så kan kombinere de to ting, har vi altså mulighed for i de perioder, da de arbejdsledige ikke fylder skolerne, at bruge dem til omskoling af ældre arbejdsmænd. Så er vi inde i en vis takt, og så skulle der ikke komme kritik af, at skolerne står tomme i sommerperioderne.

Den højtærede minister har ret i, at loven er en rammelov, hvis administration er hen-